

Dosarul nr. 2rac-102/2022
2-20059472-01-2rac-13052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malîi, D. Dulghieru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Fros Import” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ion Gheorghiuța, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Cos Trans Logistic” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „Fros Import” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea penalității, împotriva deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 iunie 2020, SC „Cos Trans Logistic” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Fros Import” SRL cu privire la încasarea datoriei în mărime de 79 999,98 de lei, penalității în mărime de 19 038,16 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în urma acceptării de către reclamantă a comenzii nr. 1-415/1 pentru transport intenționat din 22 iulie 2019, la solicitarea SC „Fros Import” SRL, urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Polonia-Republica Moldova.

Reclamantul a efectuat încărcarea mărfii, fiind întocmite 2 scrisori de trăsură CMR, deoarece, marfa a fost încărcată din două locuri diferite.

Astfel, conform scrisorii de trăsură CMR din 24 iulie 2019, se confirmă recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR, iar conform scrisorii de trăsură din 25 iulie 2019, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR.

Conform contractului de transport încheiat s-a convenit asupra prețului de 1 500 euro, care urma să fie achitat în maxim 3 zile de la data livrării mărfii.

La 29 iulie 2019, reclamantul a expediat către SC „Fros Import” SRL următoarele facturi fiscale: factura fiscală seria și numărul AAH0106535 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 10 301,14 de lei și actul de primire-

predare a lucrărilor nr. AAH0106535 din 29 mai 2019, actele respective fiind recepționate de destinatar la 07 august 2019; factura fiscală seria și numărul AAH0106536 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 17 659,08 de lei și actul de primire-predare a lucrărilor nr. AAH0106536 din 29 mai 2019, actele respective fiind recepționate de destinatar la 07 august 2019; factura fiscală seria și numărul AAH0106537 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 1471,59 de lei și actul de primire-predare a lucrărilor nr. AAH0106537 din 29 mai 2019, actele respective fiind recepționate de destinatar la 07 august 2019.

Astfel, suma totală pentru contractul respectiv, reieșind din facturile fiscale este de 29 431,71 de lei, echivalentul sumei de 1500 euro conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data vămuirii.

Ținând cont de condițiile de plată înserate în contractul-comandă nr. 1415/1 din 22 iulie 2019, SC „Fros Import” SRL urma să achite prețul serviciilor în sumă totală de 29 431,81 de lei, până la 01 august 2019, însă pârâtul a executat cu întârziere obligațiile în partea ce ține de achitarea prețului pentru serviciile prestate, anume, prin ordinul de plată nr. 0000000137 din 22 aprilie 2020 în sumă de 14 944,44 de lei a fost stinsă integral datoria formată în baza contractului respectiv.

Reclamantul a indicat, că potrivit clauzelor contractului-comandă nr. 1415/1 din 22 iulie 2019, părțile au convenit asupra unei penalități în mărime de 0,1% din prețul contractului pentru fiecare zi de întârziere, din care motive pârâtul datorează o penalitate în mărime de 5 297,73 de lei pentru perioada 02 august 2019 - 28 ianuarie 2020, în calitate de penalitate de întârziere ca urmare a achitării cu întârziere a sumei în baza a contractului de transport.

În urma acceptării de către SC „Cos Trans Logistic” SRL a comenzii pentru transport internațional din 21 august 2019, la solicitarea SC „Fros Import” SRL urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Polonia - Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură-patiserie, cantitate - 86 m³, data încărcării 21 august 2019, camion xxxx.

În calitate de transportator reclamantul a efectuat încărcarea mărfii la data convenită, marfa fiind transportată în Republica Moldova.

Conform scrisorii de trăsură CMR din 22 august 2019, rubrica 24, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR.

Conform contractului, s-a convenit asupra prețului de 1 650 dolari SUA, care urma să fie achitat în maxim 3 zile după data livrării mărfii, la cursul Băncii Naționale a Moldovei.

Astfel, în adresa pârâtului a fost expediată factura fiscală seria și numărul AAH0106955 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 32 667 de lei. Conform actului de primire-predare a lucrărilor nr. AAH0106922 din 23 august 2019, pârâtul a confirmat prestarea corespunzătoare a serviciilor de transport și lipsa oricăror pretenții față de transportator. Deși termenul pentru achitarea serviciilor de transport a expirat la data de 26 august 2019, pârâtul a achitat până la data sesizării instanței cu prezenta acțiune doar parțial datoria în sumă de 32 667 de lei, formată în baza contractului de transport.

Reclamantul a invocat că, deși conform actului de verificare, pârâtul a efectuat achitări în sumă totală de 264 938,43 de lei, acestea sting în mod integral datoria formată la 29 iulie 2019 în baza contractului de transport nr. 1415/1 din 22 iulie 2019 și parțial datoria formată la 23 august 2019 în baza contractului de transport nr.

1694/1 din 21 august 2019, fiind restantă suma de 29 466,07 de lei.

În conformitate cu clauzele contractului de transport, părțile au convenit asupra unei penalități în mărime de 0,1% din prețul contractului, pentru fiecare zi de întârziere, astfel pârâtul datorează pentru perioada 27 august 2019 – 22 februarie 2020 suma de 5 880,06 de lei cu titlu de penalitate.

În urma acceptării de către SC „Cos Trans Logistic” SRL a comenzii nr. 1 2196/1 pentru transport internațional din 17 octombrie 2019, la SC „Fros Import” SRL, urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Rusia - Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură – produse de patiserie, cantitate de 524 kg, data încărcării 16 octombrie 2019, camion xxxx.

În calitate de transportator, reclamanta a efectuat încărcarea mărfii la data convenită, marfa fiind transportată în Republica Moldova.

Conform scrisorii de trăsură CMR din 16 octombrie 2019, rubrica 24, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR.

Conform contractului, s-a convenit asupra prețului de 730 dolari SUA, care urma să fie achitat în maxim 3 zile după data livrării mărfii, la cursul Băncii Naționale a Moldovei.

Astfel, în adresa pârâtului a fost expediată factura fiscală seria și numărul AAH4391712 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 12 666,75 de lei.

Conform actului de primire-predare a lucrărilor nr. AAH4391712 din 22 octombrie 2019, pârâtul a confirmat prestarea corespunzătoare a serviciilor de transport și lipsa oricăror pretenții față de transportator.

Deși termenul pentru achitarea serviciilor de transport a expirat la data de 25 octombrie 2019, pârâtul nu a achitat datoria formată în baza contractului de transport.

Totodată, întru executarea contractului-comandă de transport nr. 2196/1 din 17 octombrie 2019, de către reclamant au fost suportate următoarele cheltuieli: servicii de broker vamal – 150 de lei, în acest sens, de către părțile contractante fiind semnată factura fiscală seria și numărul AAH4391713 din 19 octombrie 2019 și actul de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor din 19 octombrie 2019 în sumă totală de 150 de lei, care nu a fost achitată de pârâtă.

În conformitate cu clauzele contractului de transport, părțile au convenit asupra unei penalități în mărime de 0,1% din prețul contractului pentru fiecare zi de întârziere, astfel pârâtul datorează pentru perioada 26 octombrie 2019 – 22 aprilie 2020 suma de 2280,02 de lei cu titlu de penalitate.

În urma acceptării de către SC „Cos Trans Logistic” SRL a comenzii nr. 1 2612/1 pentru transport internațional din 02 decembrie 2019, la solicitarea SC „Fros Import” SRL, urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Polonia-Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură – produse de patiserie, cantitate – 2,7 t, data încărcării – 5 decembrie 2019, camion xxxx.

În calitate de transportator, reclamanta a efectuat încărcarea mărfii la data convenită, marfa fiind transportată în Republica Moldova.

Conform scrisorii de trăsură CMR din 6 decembrie 2019, rubrica 24, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR.

Conform contractului, s-a convenit asupra prețului de 470 euro, care urma să

fie achitat în maxim 3 zile după data livrării mărfii, la cursul Băncii Naționale a Moldovei.

Astfel, în adresa pârâtului a fost expediată factura fiscală seria și numărul AAH8493498 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 9 030,96 de lei.

Conform actului de primire-predare a lucrărilor nr. AAH8493498 din 12 decembrie 2019, pârâtul a confirmat prestarea corespunzătoare a serviciilor de transport și lipsa oricăror pretenții față de transportator.

Deși termenul pentru achitarea serviciilor de transport a expirat la data de 16 decembrie 2019, pârâtul nu a achitat datoria formată în baza contractului de transport.

Totodată, întru executarea contractului-comandă de transport nr. 2613/1 din 02 decembrie 2019, de către reclamantă au fost suportate următoarele cheltuieli: servicii de broker vamal – 500 de lei, în acest sens, de către părțile contractante fiind semnată factura fiscală seria și numărul AAH8493533 din 04 decembrie 2019 și actul de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor din 04 decembrie 2019 în sumă totală de 500 de lei, care nu a fost achitată de pârâtă.

În conformitate cu clauzele contractului de transport, părțile au convenit asupra unei penalități în mărime de 0,1% din prețul contractului, pentru fiecare zi de întârziere, astfel pârâtul datorează pentru perioada 17 decembrie 2019 – 25 mai 2020 suma de 1 948,96 de lei cu titlu de penalitate.

În urma acceptării de către SC „Cos Trans Logistic” SRL a comenzii nr. 1 2843/1 pentru transport internațional din 20 decembrie 2019, la solicitarea SC „Fros Import” SRL, urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Polonia-Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură – produse de patiserie, cantitate- 1,6 t, data încărcării-21 decembrie 2019, camion xxxx.

În calitate de transportator, reclamantul a efectuat încărcarea mărfii la data convenită, marfa fiind transportată în Republica Moldova.

Conform scrisorii de trăsură CMR din 23 decembrie 2019, rubrica 24, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR.

Conform contractului, s-a convenit asupra prețului de 450 euro, care urma să fie achitat în maxim 3 zile după data livrării mărfii, la cursul Băncii Naționale a Moldovei.

Astfel, în adresa pârâtului a fost expediată factura fiscală seria și numărul AAI2753887 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 8 621,69 de lei.

Conform actului de primire-predare a lucrărilor nr. AAI2753887 din 27 decembrie 2019, pârâtul a confirmat prestarea corespunzătoare a serviciilor de transport și lipsa oricăror pretenții față de transportator. Deși termenul pentru achitarea serviciilor de transport a expirat la data de 30 decembrie 2019, pârâtul nu a achitat datoria formată în baza contractului de transport.

În conformitate cu clauzele contractului de transport, părțile au convenit asupra unei penalități în mărime de 0,1% din prețul contractului, pentru fiecare zi de întârziere, astfel pârâtul datorează pentru perioada 31 decembrie 2019 - 25 mai 2020 suma de 1 267,39 de lei cu titlu de penalitate.

În urma acceptării de către SC „Cos Trans Logistic” SRL a comenzii nr. 1 85/1 pentru transport internațional din 14 ianuarie 2020, la solicitarea SC „Fros Import” SRL, urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Ucraina - Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură – utilaje, cantitate- 1,2 t, data încărcării

– 16 ianuarie 2020, camion xxxxx.

În calitate de transportator, reclamantul a efectuat încărcarea mărfii la data convenită, marfa fiind transportată în Republica Moldova.

Conform scrisorii de trăsură CMR din 17 ianuarie 2020, rubrica 24, s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată prin aplicarea semnăturii în CMR.

Conform contractului s-a convenit asupra prețului de 425 dolari SUA, care urma să fie achitat în maxim 3 zile după data livrării mărfii, la cursul Băncii Naționale a Moldovei.

Astfel, în adresa pârâtului a fost expediată factura fiscală seria și numărul AAI2753983 pentru servicii internaționale de expediere în sumă de 7 459,18 de lei.

Conform actului de primire-predare a lucrărilor nr. AAI2753983 din 21 ianuarie 2020, pârâtul a confirmat prestarea corespunzătoare a serviciilor de transport și lipsa oricăror pretenții față de transportator. Deși termenul pentru achitarea serviciilor de transport a expirat la data de 24 ianuarie 2020, pârâtul nu a achitat datoria formată în baza contractului de transport.

În conformitate cu clauzele contractului de transport, părțile au convenit asupra unei penalități în mărime de 0,1% din prețul contractului, pentru fiecare zi de întârziere, astfel că, pârâtul datorează pentru perioada 25 ianuarie 2020 – 25 mai 2020 suma de 910,02 de lei cu titlu de penalitate.

La 28 septembrie 2019, SC „Cos Trans Logistic” SRL a depus cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 79 999,98 de lei, încasarea penalității în mărime de 19 038,16 de lei, încasarea taxei de stat în mărime de 2 971,16 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei, încasarea sumei de 3 340 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru traducerea actelor.

Ulterior, la 23 noiembrie 2020, SC „Cos Trans Logistic” SRL a depus cerere privind micșorarea cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat încasarea penalității în mărime de 19 038,16 de lei, încasarea taxei de stat în mărime de 2 971,16 de lei, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei și încasarea sumei de 3 340 de lei cu titlu de cheltuieli pentru traducerea actelor.

În motivarea cererii de micșorare a cuantumului pretențiilor reclamantul a indicat că după depunerea cererii de chemare în judecată, pârâtul a efectuat achitări, reflectate în actul de verificare a decontărilor reciproce, fiind achitată integral datoria contractuală în mărime de 79 999,98 de lei.

Prin hotărârea din 16 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată și s-a încasat din contul SC „Fros Import” SRL în beneficiul SC „Cos Trans Logistic” SRL suma de 19 038,16 de lei cu titlu de penalitate, suma de 2 971,16 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii, suma de 10 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 3 340 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru traducerea actelor, în total suma de 35 349,32 de lei.

Prin decizia din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SC „Fros Import” SRL și s-a menținut hotărârea din 16 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, deoarece hotărârea instanței de fond este contestată doar în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel, procedând în corespundere cu principiul examinării

pricinii în limitele pretențiilor invocate în cererea de apel și a principiului disponibilității părților de a alege modalitatea de apărare a drepturilor și intereselor sale, potrivit art. art. 27 și 373 din Codul de procedură civilă, a analizat și a verificat hotărârea pronunțată de prima instanță doar în limitele pretențiilor din cererea de apel declarată.

Instanța de apel a reținut că, conform mandatului seria MA nr. 1462313 din 12 martie 2020 avocatul Gheorghe Macovei a fost împuternicit de administratorul SC „Cos Trans Logistic” SRL, Alexandr Onocalo să-i acorde asistența juridică în cauza civilă dată.

Potrivit facturii fiscale seria IY nr. 1116870 din 25 mai 2020 SC „Cos Trans Logistic” SRL, a achitat suma de 10 000 de lei Biroului de Avocați „Macovei și Partenerii” pentru serviciile de asistență juridică prestate în prezenta cauză în instanța de fond.

Referitor la caracterul necesar al cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a reținut că acestea au fost necesare în cauză, reclamantul fiind îndreptățit în temeiul art. 26 din Constituția Republicii Moldova și art. 8 din Codul de procedură civilă de a beneficia de dreptul la apărare.

Referitor la caracterul real al cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a reținut că acestea au fost realmente angajate, fapt confirmat prin mandatul seria MA nr. 1462313 din 12 martie 2020 și facturii fiscale seria IY nr. 1116870 din 25 mai 2020.

Referitor la caracterul rezonabil al cheltuielilor suportate de apelant, instanța de apel a apreciat acest aspect prin prisma următorilor factori: - complexitatea cauzei; - noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate la caz; - aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); - rezultatul obținut; - restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; - justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; - suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Reieșind din obiectul procesului judiciar inițiat de reclamant și ținând cont de faptul că SC „Cos Trans Logistic” SRL a achitat Biroului Asociați de Avocați „Macovei și Partenerii” pentru serviciile juridice legate de identificarea, acumularea probelor, coordonarea și pregătirea poziției procesuale la întocmirea ulterioară a acțiunii civile solicitate de reclamant și depunerea acesteia în instanța de judecată, instanța de apel a conchis că suma de 10 000 de lei este rezonabilă.

Având în vedere că SC „Fros Import” SRL este partea care a pierdut procesul, instanța de apel a constatat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea încasării din contul ultimei în beneficiul reclamantei SC „Cos Trans Logistic” SRL a cheltuielilor de judecată, formate din plata pentru asistența juridică acordată de avocat în cadrul actualului proces, în mărime de 10 000 de lei.

La 07 aprilie 2022, SC „Fros Import” SRL, reprezentată de avocatul Ion Gheorghita a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a pretențiilor din acțiune în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică ca fiind neîntemeiate și exagerate.

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată, menționând că, instanța de fond și instanța de apel au adoptat hotărâri

contrar prevederilor legale or, art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei. Hotărârile instanțelor de judecată sunt ilegale, neîntemeiate și nemotivate contrar prevederilor art. art. 239, 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a susținut că pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată urma a face o apreciere corectă, ținând cont de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice la caz, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra pe alte dosare, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză.

Recurentul a indicat că la materialele cauzei a fost anexată doar copia de pe factura fiscală în mărime de 10 000 de lei, cuantumul onorariului fiind exorbitant și vădit nejustificat.

Recurentul a menționat că instanțele de judecată nu s-au expus asupra tuturor circumstanțelor invocate de către recurent, astfel fiind încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de paragraful 1, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 13 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de SC „Fros Import” SRL, reprezentată de avocatul Ion Gheorghiuța, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 66, vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 17 februarie 2022.

La 25 martie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 47, 48, vol. II), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul au fost declarat la 28 aprilie 2022, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SC „Fros Import” SRL, reprezentată de avocatul Ion Gheorghiuța, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Fros Import” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ion Gheorghița.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh